

RESUM DELS PLENS

Ple extraordinari del 9 de juliol de 2015

Aprovació de la creació d'una comissió municipal, on abans de cada junta de govern es debatran els temes amb els membres de l'oposició.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 30 de juliol de 2015

Aprovació de la proposta relativa a les retribucions i indemnitzacions dels regidors/es i dels grups municipals del consistori.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 abstenció
CDC 2 a favor
PSC 1 en contra
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 24 de setembre de 2015

Aprovació de la moció de suport a l'acollida de població refugiada víctima dels conflictes armats a la Mediterrània

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 1 a favor (absència al ple del regidor Vicenç Fuertes)
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor.

Poble Unit és una agrupació d'electors formada per gent de diversa procedència. Molts tenim ascendència de pobles de fora de Catalunya, però coincidim a dir que estem en un moment extraordinari per poder construir un nou estat, basat en la seva gent, prioritats i necessitats reals. Considerem que Europa està tractant bé l'Estat Espanyol donant tolerància i permetent negociar els seus graus d'endeutament, d'aquí el conflicte, quan veiem que Espanya no compleix el mateix criteri amb les seves comunitats autònomes, ja que mentre Catalunya aporta una gran quantitat de recursos, se li fa un ofec constant tot incomplint promeses, acords i compromisos. En els darrers anys, hem vist que les forces independentistes han anat guanyant adeptes, fet estretament lligat amb la constant reducció de les partides pressupostàries essencials del govern espanyol cap a la Generalitat de Catalunya (benestar social, sanitat, educació, competències autonòmiques, inversions en infraestructures). Sabem que no serà fàcil i que no tot serà positiu respecte al que tenim ara, però tindrem un país on predominarà la il·lusió per contribuir a la construcció d'un país més just, amb estabilitat i llibertat econòmica, amb un augment de la renda per càpita, amb futur pel nostre jovent i on podrem treballar per tenir administracions públiques eficients amb competències clares i definides, amb capacitat d'autogestió i on podrem fixar nosaltres el llinar de solidaritat amb Espanya. Però també perdrem coses, com el fet que probablement la societat catalana no tornarà a tenir un nexa d'unió tan transversal com el que tenim ara, que perdrem l'oportunitat de transformar realment l'Estat Espanyol, un estat que podríem dir que si no està en concurs de creditors, poc li falta. Però tot i així, una ruptura pactada no deixaria de ser una tercera via federal, on tothom miraria de solucionar les seves mancances i on es podria col·laborar obertament amb els nostres veïns.

La independència de Catalunya, a grans trets, esdevé un dels puntals sobre els quals gira el discurs d'ERC, tenint present que el compromís essencial que ens empeny és amb les persones, amb cadascuna de les persones amb les que convivim i ens relacionem. La independència de Catalunya, així, és un factor aglutinador en el sentit que les persones esdevenim bé comú en la mesura que els drets i les possibilitats de creixement individual es basen en una idea de desenvolupament col·lectiva. Així doncs, tenim la consciència que només vetllant pel bé comú som capaços d'acostar-nos als valors republicans de justícia social, llibertat i igualtat d'oportunitats. Per tant, aquest compromís, aquesta manera d'entendre la societat està profundament arrelada en un concepte de sobirania nacional.

Per això, com a treballadors incansables per eixamplar la consciència del bé comú com a element central d'emancipació personal, ens sentim propers a les persones que esdevenen les autèntiques víctimes d'interessos que conculquen sistemàticament les barreres que aquest bé comú marca i observem amb esperança i compromís el camí que el país ha iniciat cap a l'enfortiment de les estructures de suport a les persones precaritzades que comporta la nova sobirania nacional a la qual aspirem. I és en aquest sentit que la nació catalana a la qual aspirem, fruit de la sobirania nacional i amb uns fonaments clarament identificats amb el bé comú, té la necessitat d'incloure totes les persones, vinguin d'on vinguin i amb el sentiment d'identitat que tinguin, en un nou concepte de ciutadania que identifiqui els drets de ciutadania com a element bàsic del nou Estat independent pel qual lluitem.

CATALUNYA INDEPENDENT

Catalunya sempre ha estat solidaria amb la resta d'Espanya, ha sigut un País d'acollida de persones d'altres indrets de l'Estat i d'altres països on tothom a tingut cabuda i que han acabat integrant-se en la nostra cultura en la nostra forma de fer i de ser i que entre tots hem fet una Catalunya forta dins d'un País Espanya que no sempre ens a tingut en estima i respecte, i especialment durant aquets últims anys en la falta de sensibilitat que ha tingut el Govern Central respecte als trets culturals de la identitat de Catalunya i especialment en l'educació i en el dret que conjuntament amb la llengua constitueix el fonament de la nostra personalitat.

Això, acompanyat de tot el procés de l'Estatut d'Autonomia i del procés participatiu del 9 N, de les manifestacions dels darrers anys del 11 de setembre i d'aquestes últimes eleccions ha comportat que una majoria de la ciutadania Catalana volem conforma un nou País. Arribat aquí es just que es preguntem els pros i contres d'aquesta importantíssima decisió, que no es capritxosa, sinó tot el contrari molt motivada per una relació poc equitativa entre Catalunya i Espanya i així ho veu una gran majoria de la població catalana A favor per la configuració d'aquest nou Estat d'Europa, podríem donar moltes xifres, però tenim una dada molt significativa, si comparem els diners que ha rebut Espanya des de que pertany a la Unió Europea 1.986 fins al 2014 son 118.000 milions d'euros, dons be Catalunya amb les mateixes dates la diferència neta entre allò que nosaltres hem aportat amb allò que hem rebut segons un estudi recent es de 380.000 milions d'euros a favor de Espanya, es a dir, mes del triple, suficient per preguntar-nos, quants hospitals, escoles, carreteres o altres serveis o equipaments públics podríem disposar de mes, a part de tenir unes millors pensions? La resposta es obvia. En contra, certament que al ser un País geogràficament mes petit i amb menys habitants no tindríem el pes específic en l'àmbit internacional dels països grans i pròsper, però lo verdaderament important es la qualitat de vida i el progrés de les persones basada en la justícia social

Des del 2010 a Catalunya s'han destruït el 12% de llocs de treball del sector públic (metges, mestres...), el nombre de catalans d'entre 15 i 34 anys residents a l'estranger ha augmentat el 44%, la llista d'espera quirúrgica ha passat de 56.670 a 160.000 el febrer de 2015, - en coherència amb l'opinió de l'actual Conseller de Sanitat: "La salut és un bé privat que depèn d'un mateix, no de l'Estat" (ARA 25 octubre 2011), el superàvit de la seguretat social de 24.774 milions d'euros al 2009 s'havia transformat el 2012 en un dèficit de -8.051 milions d'€, es podria seguir... Els responsables d'aquest desastre, i qui els dona suport, en lloc de fer-hi front, han prioritzat la creació d'un nou Estat, on, diuen, tot això no passaria i no tindria cap efecte sobre el sistema financer ni en l'activitat econòmica, de la que depèn l'ocupació (només cal llegir la resolució aprovada en el darrer ple municipal). Diuen que es disposarà de 16.000 milions d'€, encara que el Conseller d'Economia de la Generalitat, que sap de què va, el 5 de desembre de 2014, deia que serien 3.228 milions.

Observar falsedats en el relat per convèncer sobre les bondats de la independència, no implica acceptar com a bo l'actual encaix territorial d'Espanya, model que ha servit per assolir les més altes cotes d'autogovern, però que s'ha de revisar per aconseguir una major equitat i solidaritat interterritorial. Una de les millors fórmules de governança conegudes que permetrien superar la situació actual, és a través d'una federació, no en va s'està aplicant a distints països dels més avançats. Per recuperar l'economia i garantir una sortida de la crisi inclusiva per a tots els ciutadans, calen nivells de certesa i de seguretat institucional molt elevats, que no es garanteixen amb processos independentistes ni amb immobilismes irresponsables.

Els uns ens adverteixen dels terribles perills i desgràcies a que ens aboca la independència. Altres ens profetitzen el paradís terrenal pel simple fet de ser independents. Ni una cosa ni l'altra.

Continuar lligats a l'estat espanyol per imperatiu legal, ni atén a mínims democràtics ni permet, com hem pogut constatar, per culpa de l'estricta marc constitucional i la restrictiva interpretació que fan les institucions del límits constitucionals, atendre les nostres demandes. Essent realistes, no hi ha possibilitats d'una majoria política estatal capaç de replantejar un nou marc constitucional que pugui fer front als reptes actuals. D'altra banda, una Catalunya independent governada per la dreta política només servirà als interessos de la oligarquia financera i empresarial, ni deixaran de baixar els impostos als que més tenen ni ens deixaran de fer retallades als que més ho necessitem, com ha vingut succeint fins ara.

Cal doncs iniciar un procés que parteixi de les necessitats i la voluntat de les classes populars, que constituïm la gran majoria de la població, per donar solucions a aquestes necessitats i per complir la nostra voluntat. Es tracta d'encetar un procés constituent que ens retorni la sobirania al poble per poder decidir, no només si volem ser un estat independent o no, sinó sobirania per decidir quina política econòmica, social... amb independència de la troika i els mercats (eufemisme per no haver de dir el gran capital).

El gran perill és diu immobilisme i en gran mesura reformisme i possibilisme. No aprofitar la oportunitat de ruptura, pacífica y democràtica, que ens donen les circumstancies actuals ens pot abocar a haver de patir una ofensiva recentralitzadora acompanyada de una nova onada neoliberal de retallades econòmiques i de drets polítics i socials en nom de la estabilitat pressupostària i política.

POLÍTICA

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del 31 de març de 2016

Aprovació del catàleg de camins municipals de Santa Eulàlia elaborat per l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 31 de març de 2016

Aprovació de la moció, presentada per l'ERC, per donar suport al banc d'ADN per les identificacions dels desapareguts de la guerra civil espanyola.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple extraordinari del 28 d'abril de 2016

Aprovació del pressupost 2016 de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana i del seu organisme autònom Set Comunicació.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 abstencions
CDC 2 en contra
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor.

Des de Poble Unit, només podem fer una valoració totalment positiva del pressupost d'enguany, el nostre primer pressupost com a govern.

Hem assolit un dels reptes que ens vam plantejar: fer uns pressupostos totalment participatius amb la resta de partits polítics, i a més a més, a l'hora d'elaborar els pressupostos, els hem redactat amb total transparència; cada vegada que hi ha hagut modificacions, s'han enviat automàticament a la resta de grups. S'han dut a terme diferents rondes, per exposar i consensuar-lo. Després de tres mesos de reunions i modificacions, podem dir que tenim un pressupost creat per una àmplia representació de les forces polítiques municipals. Un pressupost de 7.919.029,17€ en el que es prioritzen el benestar social, la participació ciutadana, la mobilitat, i el manteniment de carrers. S'han creat noves partides per fer front a les noves realitats socioeconòmiques del municipi. Una d'elles és la partida d'ajuda a combatre la pobresa energètica, dotada amb 10.000€, i una ajuda per l'Impost de Bens Immobles, per aquelles famílies afectades per atur estructural.

Des de Poble Unit, volem tornar a subratllar que el pressupost està condicionat pel deute de l'Ajuntament de Santa Eulàlia, que actualment és de 5.596.345,65€. És prioritari eixugar el màxim possible aquestes obligacions, per tal de tenir els comptes sanejats i poder fer front a les necessitats d'inversió que té el nostre municipi. Per fer-ho possible, hem fet molts esforços per reduir despeses, sobretot les més superficials i que no tenen un efecte directe en els serveis al ciutadà. Des de Poble Unit, hem maximitzat els nostres esforços per elaborar un pressupost que pugui fer front als reptes que el municipi té per davant i volem agrair la predisposició i implicació de la resta de forces polítiques. El diàleg constant que hem tingut amb la resta de forces polítiques ens ha permès treballar conjuntament pel benestar del nostre municipi. El pressupost va ser aprovat pels vots favorables de Poble Unit (5), PSC (1) i ICV-EUiA (1), les abstencions d'I-ERC (4) i els vots en contra de CDC (2).

Parlar de pressupostos és parlar de suposicions. És així perquè pressuposar una despesa (o un ingrés) indica sempre una voluntat de fer-los efectius. De fet, la realitat dels pressupostos anuals sempre acaba sent el tancament dels comptes. Vist això, i sense desmerèixer ni treure

importància a un dels moments més importants de la feina que es fa a l'ajuntament, des d'I-ERC ens ha semblat que en aquests primers pressupostos que ha impulsat l'equip de govern de Poble Unit existia voluntat d'acord. I és evident que aquesta voluntat difícilment es pot comptabilitzar en els números i senzillament es pot valorar com a tendència. La tendència a raonar i arribar a acords ens ha semblat prou important, tot i que els pressupostos portats a votació, és a dir els comptes suposats que regiran la gestió municipal d'aquest 2016, ens han deixat dubtes i inquietuds. Per això, la nostra abstenció, que ha contribuït a donar camí als pressupostos 2016 de Santa Eulàlia de Ronçana, ens compromet i es basa en la inequívoca voluntat d'acord amb el govern de Poble Unit, centrant-se més en la potència del gest que en la realitat dels números. Perquè el nostre poble necessita camí: ja ha estat massa temps amb entrebancs que no ens han permès augmentar la qualitat de vida de les persones!

Així, no hem estat d'acord amb unes ordenances municipals que han comportat un augment de l'IBI que continuem considerant innecessari i poc productiu. Però tot i això, sí que estem d'acord en mesurar fil per randa (i periòdicament) l'acompliment del pressupost i en propiciar totes les modificacions pressupostàries que facin equilibrar els comptes fent impossible que s'acabi aquest 2016 amb superàvits i romanents de caixa inexplicables.

I també estem d'acord en compartir compromís i responsabilitat en aquest nou camí de voluntat de diàleg que iniciem.

UPOST MUNICIPAL 2016

En el debat del darrer ple municipal que es va aprovar inicialment el primer pressupost general de l'Ajuntament d'aquesta legislatura per un import total consolidat de 7.931.689,17 euros, vàrem plantejar, a part d'un dels principals problemes que es la cohesió social, les qüestions següents:

1. La pavimentació amb una capa de rodadura asfàltica dels carrers Indústria, Hivern i Mare de Déu del Pilar, amb recursos de la Diputació de Barcelona i amb una inversió total de 95.500 €. El nostre grup no es va oposar pas a aquestes inversions, però sí en el procediment o forma de dur-les a terme, doncs entenem que s'han de fer d'acord amb les determinacions del POUM i amb les normatives que li són d'aplicació obligatòria.
2. En el pressupost, encara no aprovat, s'hi havia d'incloure obligatòriament una partida de despesa per tal de poder complir amb el pagament exigible derivat d'una sentència ferma contra l'ajuntament com a resultat d'una expropiació municipal de l'any 2007. És cert que fer front ara a aquest pagament comportaria reduir algunes inversions municipals per l'any en curs, però aquesta situació es donarà sempre fins que no es liquidi aquesta obligació, a part del increment per interessos de demora, i sense perjudici de les conseqüències que es puguin derivar de la possible reclamació del veí afectat.
3. De les converses amb el equip de Govern, aquest no va contemplar cap de les inversions que li vàrem plantejar del nostre programa, com és la pavimentació i ordenació de l'aparcament de la zona del Centre Cívic La Fàbrica, la pavimentació del Camí del Cementiri, o la pavimentació del Camí del Bonaire, en el tram des del barri de la Campinya fins el Pont de Can Donat. Amb la resta de partides del pressupost, coincidíem plenament i per tant no teníem cap objecció al respecte. Pels motius exposats per coherència i responsabilitat, no vàrem poder donar suport al pressupost, però la legislatura està encara en el seu inici i resta molta feina per fer i temes per resoldre que sens dubte ens portaran a dialogar i a buscar solucions a cada un dels problemes que es plantegin, mitjançant el consens i el pacte, amb un sol objectiu que és la millora de l'interès general o del bé comú, en definitiva, de les persones i de l'entorn del nostre municipi.

El pressupost és l'eina més important per fer acció de govern. El govern actual, que no té majoria, ha de buscar els suports necessaris per tirar endavant els comptes municipals.

Els socialistes, després de moltes negociacions (fins a 13 versions del document inicial) hem donat el suport al govern, mitjançant la signatura d'un document que garanteix que el pressupost 2016 tingui com a partida més important la despesa social.

Aquest document té 3 punts:

- 1) Partida social que com a mínim sigui del 15% en relació al pressupost anterior (que inclou la creació d'una subvenció de l'IBI per a famílies que ho necessitin, d'acord a uns barems establerts).
- 2) Una partida per a manteniment dels barris entorn al 15% del pressupost 2015
- 3) Elaborar un pla de sanejament de les finances locals i fer una conferència pública per a la seva exposició.

Aquests punts garanteixen que aquest sigui un pressupost progressista, sensible amb les necessitats dels ciutadans de Santa Eulàlia de Ronçana.

Un pressupost és, en bona mida, una declaració de confiança i d'intencions expressada en números. Confiança en recaptar el pressupostat, i rebre les subvencions o ajudes, i l'enunciat de les partides en què hi ha intenció de fer la despesa. Per molt que la solemnitat de la seva aprovació en ple pugui semblar-ho, no és quelcom tancat i inamovible. Pot ser, mitjançant el procediment adient, modificat al llarg de l'exercici.

La realitat, la crua realitat, d'uns ingressos insuficients per poder fer front als desitjos i a la voluntat de fer coses, i l'obligació de fer front a unes despeses de gairebé un milió d'euros entre amortització i interessos, fa que la realització del pressupost sigui un exercici de realisme frustrant. El vot afirmatiu o negatiu a l'aprovació del pressupost no depèn, doncs, en molts casos, d'un acord tècnic sinó d'un suport polític, o no, a l'equip del govern municipal.

Respecte als pressupostos aprovats a l'últim ple, per l'any 2016, es pot afirmar, en realitat sempre es pot afirmar, que podrien haver anat més enllà. És ben cert, però, que estirar més el braç que la màniga ens pot portar a situacions ben compromeses.

Es dona la circumstància, de tots coneguda, que PU governa en minoria i, per tant, es podria haver aprovat una proposta alternativa de pressupost que s'hagués posat a sobre de la taula, inclús amb els vots exclusius de l'oposició. Obviament no ha estat així i no hi ha hagut cap pressupost alternatiu a sobre de cap taula.

El vot afirmatiu d'ICV-EUIA ha volgut ser un vot de suport polític i de confiança a un equip de govern jove, inexpert, amb mancances (indubtablement), que està manifestant la voluntat política de fer front als problemes i dificultats del nostre poble, que ha posat fil a l'agulla per tal d'encarar la mobilitat, el bus, l'ús de l'edifici de l'escola bressol del Rieral, la recollida d'escombraries, que està obrint els espais de debats i decisió a l'oposició i als veïns permetent la participació per mitjà de les comissions municipals i que està manifestant la sensibilitat social necessària. Una confiança que no és incondicional i que s'haurà d'anar renovant en el dia a dia.

OPINIÓ

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del 21 de juliol del 2016

Aprovació de la moció per incentivar l'assoliment d'un salari mínim de referència de 1.000 euros pels treballadors i treballadores contractat per l'Ajuntament, presentada pel PSC.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 2 en contra
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 29 de setembre del 2016

Aprovació de la moció per a la defensa del dret de les dones al treball en igualtat d'oportunitats, presentada per I-ERC.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
CDC 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple extraordinari del 27 d'octubre del 2016

Aprovació de les Ordenances Fiscals, a aplicar a partir de l'1 de gener del 2017.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 abstencions
CDC 2 abstencions
PSC 1 en contra
ICV-EUiA 1 abstenció

Com a grup al capdavant del govern, tenim l'obligació d'afrontar i millorar les possibles mancances perquè tenim projecte, idees i de ganes no ens falten; malgrat hi ha moments en que el dia a dia i els errors del passat ens impedeixen avançar al ritme que voldríem.

Hi ha grans reptes d'aquest mandat que ja estan encaminats: participació ciutadana, referèndum pel model de recollida d'escombraries i analitzar i estudiar possibles solucions per a les urbanitzacions no recepcionades.

També obres tan importants com són: el camí de vianants que connecti Santa Eulàlia amb Lliçà (serà realitat a finals del 2017), el clavegueram del torrent de les tres pedres (que serà realitat entre 2017-2018 amb un cost d'un milió d'euros finançat 100% per la Diputació), les milleres dels asfaltats i mobiliari urbà i l'edifici de l'escola bressol del Rieral (encara pendent de judici). Cal mencionar també altres projectes com són la millora d'equipaments municipals, els manteniments i la màquina neteja carrers. Treballem per aconseguir la millora de les xarxes de telecomunicacions (ADSL i fibra òptica), tot fent pressió i donant totes les facilitats a les empreses que ofereixen aquests serveis, amb la intenció de tenir un poble més connectat.

Pel que fa a la mobilitat, s'ha estrenat el projecte Porta'm i estudiem altres serveis per donar cobertura a totes les necessitats. Tot això sense oblidar l'estat d'endeutament municipal, que en un any i set mesos l'hem reduït en un 24,6 %. En data 1/Juny/2015 teníem un deute 6.409.047,78 Euros i en data 31/12/2016 tindrem un deute de 4.833.453,35 Euros. Amb la reducció del deute podrem gaudir de majors recursos propis, materials i humans, per poder planificar, prevenir i afrontar les situacions que el poble ha d'anar afrontant: dret a l'habitatge, implementar mesures per fer front a l'envelliment de la població, fomentar l'ocupabilitat del joves i els aturats de llarga durada, major connexió de mobilitat dins del municipi, actualització dels equipaments esportius i foment de les energies renovables, entre moltes altres coses. Si podem assolir aquests objectius o, si més no, encaminar-los pels següents governs, creiem que haurem assolit part dels nostres objectius. Això sí, sempre escoltant al poble.

Sortosament, a Santa Eulàlia de Ronçana encara li manquen moltes coses. Sortosament perquè, així, podem confirmar que el camí és prou llarg (i a vegades enrevessat) com perquè tothom hi pugui dir la seva, i actuar des de les possibilitats de cadascú per millorar la qualitat de vida de totes les persones

del nostre poble. I en aquest trajecte, Independents-ERC fa anys que intenta fer evident que es tracta de tenir un model de poble que s'ajusti a les necessitats de les persones que hi vivim. Així, ens cal desenvolupar i donar contingut a les iniciatives que valorin la participació com a factor determinant d'aquesta adequació a la realitat. El Consell Social, Consell mediambiental, Consell econòmic o el consell de Barris ja generats des de l'ajuntament, doncs, han de ser una realitat viva, arrelada i activa, on les persones, les entitats i els grups municipals comparteixin d'una manera franca les seves inquietuds i generin respostes imaginatives i eficients. D'altra banda ens sembla necessari dedicar l'esforç contributiu de les persones del poble a generar serveis de qualitat. Cal retornar al poble la possibilitat de tractar les escombraries des de la consciència i no pas des del càlcul econòmic. Cal intensificar la idea que l'espai públic és l'espai de tothom i dignificar els carrers, places i llocs de pas d'un poble com el nostre en què el paisatge és el seu patrimoni més valuós. Cal dedicar esforços en generar propostes de transport públic municipal i intermunicipal que responguin a les necessitats i els anhels de les persones del poble. Ens cal, com a poble, doncs, integrar els valors del que és col·lectiu en el nostre dia a dia i centrar la nostra atenció en l'educació i el progrés. Sobre aquest apartat de l'educació no ens podem permetre mantenir tancat i barrat un edifici municipal com el de l'escola bressol la Font del Rieral i li hem de donar l'ús pel qual es va crear.

Un poble amb mancances és un poble viu i amb ganes de superar obstacles. Així volem que sigui la gent del nostre poble: activa i decididament convençuda que entre tots plegats som una comunitat amb ganes de millorar.

SANTA EULÀLIA?

OPINIÓ

Les necessitats d'un poble o ciutat estan en funció de la seva pròpia evolució al llarg dels temps i aquestes poden ser en cada moment molt diferents. En el moment actual, i partint d'una pregunta que tal com es formula és oberta i àmplia, les mancances del nostre poble són de diversa naturalesa, ja que l'interès públic afecta a totes les àrees de la nostra vida quotidiana. Sigui com sigui, l'actuació de les Administracions està condicionada per l'aspecte econòmic i per les normes legals vigents i aquesta es té que reflectir en els pressupostos de cada any. Això comporta reduir l'àmbit d'actuació i intentar cobrir les necessitats més imperioses del moment, el qual vol dir, que deixem per més endavant la resolució d'altres temes que són d'igual importància pel fet de que no es disposa de recursos propis o d'altres administracions per fer-hi front. Actualment ja portem una dècada de crisi social, econòmica i política, que afecta a la societat en general i especialment a les famílies on tenen membres a l'atur, o que tenen treball però de caire temporal o de jornada no complerta. Aquesta situació comporta desigualtat social, de forma que passa a ser la primera necessitat, que és ajudar als més febles. Altres mancances a resoldre són, per exemple, l'escola Bressol del Rieral, equipament municipal que està sense ús i s'està deteriorant de forma important, especialment en dies de pluja on l'aigua es filtra a l'interior i afecta a la pròpia estructura i habitabilitat. Un edifici que com nosaltres ja plantejàvem en el nostre programa es podria adequar com a residència o centre de dia. Tanmateix, el nostre municipi disposa d'una bona xarxa de camins públics, però que necessiten de manteniment constant, i entenem que per la seva millora s'hauria de fer un programa de pavimentació a mesura dels recursos disponibles. Altres temes que es tenen que potenciar des de l'Administració és l'activitat econòmica i el desenvolupament d'alguns àmbits o sectors del POUM, a fi de resoldre situacions que porten temps sense tindre sortida. Finalment, voldríem fer constar que gràcies a l'important suport econòmic de la Diputació de Barcelona es podran realitzar una sèrie d'obres necessàries en el nostre municipi, entre altres, la canalització del torrent de les tres pedres i el camí de vianants fins a Lliçà d'Amunt.

PSC

El dijous 27 d'octubre de 2016, es va fer el ple de les Ordenances Fiscals del 2017. Aquest resultat, evidencia la fragilitat de les capacitats del govern, per sumar acords per articular una majoria estable. El PSC va votar en contra perquè no hi ha hagut cap interès per part del govern, de mantenir cap tipus de conversa formal per buscar suports i incorporar propostes de millora (adduint problemes d'agenda). El segon és que encara no s'han complert els 3 punts del document signat per l'alcalde amb el PSC, que li van permetre aprovar els pressupostos amb majoria. Aquest acord, va ser menystingut per l'alcalde fins al punt de voler desmereixè'l. En política no tot s'hi val, i els acords són compromisos adquirits, que s'han de respectar i acomplir, per això es tradueixen en documents. Els tres punts signats per l'alcalde, pactats amb el PSC el dia 27 d'abril del 2016, incloïen el compromís de la creació del Consell de Barris (seguiment i definició dels manteniments dels barris). Al·lega que es fan manteniments, faltaria més que durant aquets 6 mesos no s'hagués fet res!. Tampoc es té notícia dels consens amb els afectats, en els criteris i les prioritats per aplicar els recursos destinats a manteniments de barris. Com es pot menystenir els membres del Consell de Barris, apel·lant a criteris de falta de validesa i manca de representativitat dels seus membres, sense establir-hi un diàleg? És aquest el model participatiu de Poble Unit? Ara per ara, és la pràctica d'un govern minoritari i temorós de la participació que pregona. Que segueix sense consultar ni consensuar amb tots els actors i interlocutors afectats per les seves decisions. La confiança es construeix amb el temps, pas a pas, amb gestos i no amb paraules buides de contingut, però la credibilitat es perd en un instant, com es va evidenciar durant el ple escoltant a l'alcalde. El paraigües de la inexpertesa permanent esgrimit per l'alcalde, ja no és una excusa justificable per minimitzar els errors comesos. Que potser els 4 anys que porta al govern, 3 amb CIU i 1 amb PU, no són suficients per saber com es fan les coses? Voler limitar el debat i el diàleg de les intervencions dels plens a dos torns, sense consensuar-ho amb la majoria, per la por d'eternitzar els debats o de què marxi la gent per avoriment, és tenir una visió molt limitada del que es fa en un ple. Quan el debat és ric en arguments, es torna interessant i per tant no ha de tenir límits. Aquesta voluntat imposada sense acord, recorda a tics d'etapes anteriors que pensàvem que a Santa Eulàlia ja formaven part del passat.

Fa més d'un any que la regidoria d'esports va iniciar l'activitat "Caminem". Es tracta de fer caminades pel poble, d'una hora de durada, dirigides per un monitor. Una idea genial, ja que té un cost relativament baix, només el sou de l'entrenador, i és d'allò més respectuosa amb el medi ambient: zero despesa energètica i zero despesa en materials. Una manera molt sostenible de fer esport, adequada a totes les edats i a tots els estats de forma física. Una manera de conèixer, aprofitar i valorar el nostre entorn. Una manera de conèixer millor els nostres veïns i d'establir-hi nous vincles, noves relacions. Llàstima que es limiti a tres dies setmanals; segur que si s'ampliessin hores i/o dies, també se n'ampliaria el nombre d'usuaris. Però el em sembla més interessant de la proposta és el fet de posar l'esport a l'abast de qualsevol persona, sigui quina sigui la seva situació econòmica; estic pensant en totes aquelles persones que no poden permetre's pagar les quotes i el material de gimnàs, pàdel, pilates... Idees com aquesta són molt benvingudes en els temps actuals on moltes persones tenen dificultats econòmiques. Se m'acut que la posada en marxa d'un Banc del temps també podria beneficiar la ciutadania i en especial les persones amb pocs recursos per afrontar les necessitats del dia a dia. Aquestes iniciatives no haurien de ser patrimoni exclusiu de les entitats, sinó que també haurien de venir de la iniciativa del consistori, tal com s'ha vist amb l'activitat de "Caminem". Pensant en les mancances de Santa Eulàlia, no seria el més adient fer-ne una llarga llista. Així que des de ICV-EUIA ens limitarem a citar les que pensem que són més urgents de resoldre:

- Contactes amb l'Associació Vida a la Font per tal d'impedir el total deteriorament de la Font del Rieral (suposem que l'edifici deu tenir una pòlissa d'assegurances i potser s'hauria de posar fil a l'agulla per salvar un edifici que va costar 1.600.000€).
- Estudi seriós sobre les conseqüències del canvi en la gestió de residus i possible retorn del porta a porta.
- Digitalització de publicacions sobre el patrimoni històric i cultural de Santa Eulàlia per tal de facilitar la cerca d'informació, sobretot, per als estudiants.
- Millora del web de l'Ajuntament.

QUIN ÚS CAL DONAR A L'EDIFICI DE

OPINIÓ

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del 26 de gener del 2017

Aprovació de la delegació del servei de recollida de residus municipals al Consorci per a la gestió de residus del Vallès Oriental.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 30 de març del 2017

Ple ordinari del 30 de març del 2017: Aprovació de la moció per l'acollida immediata a Catalunya de persones refugiades i migrants, presentada per I-ERC.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 4 de maig del 2017

Aprovació del pressupost 2017 de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana i del seu organisme autònom Set Comunicació.

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 abstenció
ICV-EUiA 1 a favor

L'edifici de l'antiga escola bressol la Font del Rieral va ser innovador pel que fa a disseny i sostenibilitat, guanyant el Premi ENDESA 2010 a la construcció no residencial més sostenible. Malauradament, al cap de pocs anys de la seva construcció en van sorgir uns danys estructurals que n'impossibilitaven el seu ús. Amb el procés judicial obert contra aquests danys, a l'edifici no s'hi podia dur a terme cap tipus d'actuació per a millorar-ne les condicions.

A dia d'avui hi ha acord entre les parts, s'ha aconseguit la indemnització per a la reparació de l'edifici i el pressupost municipal per a l'exercici 2017 s'ha aprovat. El següent pas és treure a concurs la licitació del projecte i executar la reparació dels danys estructurals de l'edifici.

Un dels reptes de la legislatura per a Poble Unit és debatre quin ús es farà de l'edifici un cop reparat. Malgrat ser un edifici construït per a ser una escola bressol, l'actual situació socioeconòmica ens porta a afirmar que podria tenir també un altre ús diferent del plantejat inicialment.

Des de l'agrupació estem convençuts que l'edifici pot esdevenir un nou equipament a la disposició de les necessitats del municipi, per poder cobrir mancances detectades. No ens tanquem a cap proposta: equipament per a entitats, espai educatiu i un llarg etcètera. Creiem oportú considerar també la possibilitat que l'espai sigui polivalent, compatibilitzant diverses activitats en un mateix espai.

Caldrà valorar, doncs, quines necessitats del municipi s'adaptin millor a l'estructura i disseny de l'edifici.

El curs 2009-2010, amb el govern d'Ind-ERC i PSC a l'ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, es posava en funcionament l'escola bressol "La Font del Rieral". Es va començar amb 45 infants fins a 3 anys i en el curs següent ja n'eren 55. En finalitzar el curs 2012, el govern de l'ajuntament format aleshores per CiU-PP, anuncia que tanca l'escola unilateralment, sense

haver-ne parlat amb la comunitat educativa (pares i mares, mestres i Consell Escolar Municipal) ni haver fet cap intent de pacte raonat amb cap altre grup municipal. Amb aquesta decisió deixaven sense feina 8 educadores, 2 cuineres i, a més, els 61 infants que es van preinscriure pel curs 2012-2013 es quedaven sense escola. Encara més: a mitjan del mes d'agost del 2013 surt publicat en el BOPB un conveni entre el Departament d'Ensenyament i l'ajuntament que desafecta l'edifici de l'Escola bressol de manera indefinida, és a dir, deixa d'estar adscrit (per voluntat del govern del moment) al servei municipal d'educació. D'altra banda, el lamentable i arbitrari tancament unilateral de l'Escola Bressol va generar una alarma pública totalment estalviable que, fins i tot, va significar una desmesurada i vergonyosa actuació de l'escamot antiavalots dels Mossos d'esquadra contra una manifestació a la sortida del Ple municipal que va aprovar el tancament de l'Escola, amb la total oposició dels representants d'Ind-ERC. Arran de tot això, el novembre del 2012, pares, mares, mestres i gent del poble es van constituir en l'anomenada "Associació Vida a la Font", amb l'objectiu que l'edifici de l'escola bressol, en un futur, tornés a funcionar com a escola bressol, que és pel que va ser creat i concebut. Paral·lelament, i observades ja inicialment diverses deficiències estructurals en l'edifici, s'inicia un procés per arranjar-les que fructifiquen recentment en un acord amb les companyies assegurades del col·legi d'arquitectes i aparelladors, i que comporten un acord segons el qual l'ajuntament rep 240.000 € per a la reparació de l'edifici. Ara, després de tot aquest procés, tan gratuït i forassenyat, tenim l'edifici de l'Escola Bressol tancat, ofert a les inclemències climàtiques i amb la necessitat urgent de ser reparat. Per a Independents-ERC, doncs, cal que dediquem el màxim esforç en posar en funcionament l'Escola Bressol del Rieral com a recurs municipal i públic, amb activitats educatives, artístiques, culturals i de formació d'acord amb les entitats i col·lectius del municipi al qual, l'hem de retornar. A més, les actuacions relatives a l'arranjament arquitectònic i a l'estudi que indiqui els altres usos concrets de l'edifici s'iniciaran sense dilacions i ens han de conduir a la solució urgent d'un capítol escruixidor i de difícil explicació raonada de la nostra història recent.

L'ANTIGA ESCOLA BRESSOL DEL RIERAL?

OPINIÓ

L'esmentat equipament municipal es va construir fa uns 8 anys i va ser finançat amb recursos públics, amb la intencionalitat de disposar en el municipi de dues escoles bressol, una la que ens referim al Rieral i l'altra a la Sagrera. Al principi va funcionar durant tres anys però degut a les circumstàncies que es van produir, per una banda la disminució de naixements que ha portat a la situació de que amb l'escola L'Alzina és suficient per acollir tots els nadons del nostre municipi que volen ser escolaritzats en aquesta etapa no obligatòria, fins i tot tenim un excedent de places, i per altra banda, les greus patologies o deficiències constructives que pateix l'immoble que aquí ens porta causa, aquest ha restat sense ús i deteriorant-se cada vegada més.

Durant l'etapa del Govern municipal de la legislatura anterior es va interposar, amb bon criteri, una demanda judicial demanant en el petitum una "declaració de fer", contra el constructor i la direcció facultativa de l'obra. Durant el procés, s'ha vist que el constructor estava en situació de concurs de creditors, l'Aparellador en baixa definitiva per malaltia i l'Arquitecte, l'únic en actiu. A resultes d'aquesta situació, es va considerar per part de totes les forces polítiques representades en el municipi i de comú acord, que el millor era obtenir de les respectives mútues i abans de judici, els imports de les pòlisses de responsabilitat civil que disposaven els tècnics, assolint la xifra de 240.000 euros. Aquest import, però, és insuficient per la reparació de l'edifici.

Ara que en el proper Ple Municipal hi va l'aprovació dels pressupostos municipals per l'any en curs, s'ha de decidir entre altres coses, com s'inverteix aquesta partida, i això pot tenir dues opcions: o bé reparar en la part que es pugui l'edifici i donar-li el mateix ús, cosa del tot innecessària perquè amb l'escola bressol L'Alzina es cobreixen sobradament les necessitats de les famílies del poble, o bé fer un estudi tècnic econòmic per adaptar-lo a un ús alternatiu que tingui, evidentment, una finalitat social.

En el programa electoral del nostre grup ja vàrem proposar que l'edifici es destinés a Centre de Dia, i això no per un caprici, sinó perquè analitzant la piràmide d'edats del nostre municipi, actualment 1.242 persones son majors de 65 anys, un 17,25 %, xifra que en els propers vuit anys s'incrementarà en unes 850 persones més, i veient que les necessitats reals pels nadons amb l'escola Bressol de l'Alzina és més que suficient, resta palès que una de les necessitats a cobrir a curt termini són poder donar suport a la gent gran.

PSC

Per poder parlar d'aquest tema, primer hauríem de conèixer quina és la proposta d'usos del govern minoritari actual de Santa Eulàlia, doncs aquest és un edifici de titularitat municipal i per tant, serà el govern el que proposarà quin ús en vol fer i llavors l'oposició ho podrà debatre'l, i si així ho volen, incorporar el nostre criteri. Així ho va fer l'alcalde actual, quan formant part de l'anterior equip de govern, va decidir donar suport a tancar una escola pública tan important com és l'escola bressol del

Rieral, que donava un servei de qualitat i ocupació pública als seus treballadors, en unes instal·lacions immillorables per als infants del nostre poble.

No podem debatre sobre quin ús ha de tenir l'escola, fins que no sapiguem que pensa fer-hi el govern minoritari actual, i és que novament la falta d'un pla d'acció municipal, clar, concís i consensuat amb la majoria dels representants polítics (dels veïns), posa en evidència la fragilitat de l'actual govern minoritari. Serà l'actual govern, el que haurà de tractar amb la Generalitat, si es decideix reobrir l'escola, si és que realment així ho vol la majoria. De moment, amb les darreres informacions que tenim, no sembla clar que aquest govern aposti per una escola bressol pública.

Actualment només coneixem la necessitat del govern actual, de resoldre el conflicte judicial i la posterior voluntat, compartida per tots, de reparar els desperfectes que s'han produït en aquest equipament municipal, tan important, fruit de la deixadesa que va propiciar el tancament decretat per l'anterior equip de govern, per motius polítics i no pas per criteris d'operativitat o de servei públic.

A Iniciativa Verds-Esquerra Unida i Alternativa ens dol profundament haver de respondre aquesta qüestió perquè sempre hem pensat que l'Escola Bressol La Font Del Rieral no s'hauria d'haver tancat mai. Va ser un error monumental que ens ha costat un dineral i ha perjudicat econòmicament, moralment i emocionalment moltíssimes veïnes i veïns del poble. Però el mal ja va estar fet i ara ens

cal esmenar-lo.

Abans de parlar de quin ús s'ha de donar a l'edifici, urgeix la seva reparació; no entenem com és que les gestions per poder-ho fer s'han dilatat tant en el temps. I, un cop reparat, és evident que ha de servir per a allò que va ser creat, per a una escola bressol.

És cert que actualment la població de Santa Eulàlia potser no necessita dues escoles bressol i hauréem de pensar entre totes i tots quin ús hem de donar a un dels dos edificis.

Nosaltres pensem que la del Rieral hauria de ser la nostra escola bressol, i l'edifici de l'Alzina es podria utilitzar com a equipament cultural. Però estaria bé comptar amb l'opinió de les treballadores i dels usuaris abans de prendre qualsevol decisió.

A Santa Eulàlia, com a la immensa majoria de poblacions de Catalunya, li manquen espais per a la cultura. Durant molts anys de governs de dretes s'ha prioritzat la construcció d'equipaments esportius i s'ha menystingut el desenvolupament de la cultura al nostre país.

Al nostre poble tenim la sort de comptar amb dues escoles de música i una de dansa que estan fent una gran feina i tenint molts èxits. De segur que molts dels alumnes que gaudeixen d'elles potser no estarien rebent aquesta formació artística si s'haguessin de desplaçar a altres municipis.

El Centre Cívic La Fàbrica és del tot insuficient per tal d'oferir un servei suficient. Ens cal un nou edifici on poder oferir formació artística (arts plàstiques, escèniques, fotografia...) i completar l'oferta actual de cursets i tallers de La Fàbrica. Necessitem un nou espai dedicat a la cultura. Apropar la cultura als ciutadans és la major inversió que pot fer un poble.

OPINIÓ

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del 20 de juliol del 2017

Aprovació de la moció de rebuig als comportaments corruptes de les Administracions públiques i la vida política, presentada per ICV-EUiA

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 19 d'octubre del 2017

Aprovació de les ordenances fiscals 2018

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 a favor
ICV-EUiA 1 a favor

Ple ordinari del 24 d'octubre del 2017

Moció de rebuig a la suspensió de l'autonomia de Catalunya arran de l'aplicació de l'article 155

Votacions

PU 5 a favor
I-ERC 4 a favor
PDeCAT 2 a favor
PSC 1 en contra
ICV-EUiA 1 a favor

Una vegada més l'organització popular va reafirmar-se com una de les maneres més eficaces de dur a terme una acció creada des de baix però dirigida des de les màximes institucions polítiques. El referèndum de l'1 d'octubre va ser un èxit de participació a Santa Eulàlia, però més enllà de la participació, l'èxit va ser la mobilització que va aconseguir aplegar el referèndum. La jornada va començar d'hora, després que el dia abans es muntés una reunió per la distribució d'horaris i per rebre les instruccions a seguir davant les possibles situacions que podíem viure diumenge. De matinada, les primeres persones en arribar a La Fàbrica despertaven a aquells joves que van fer de la Sala Muriel Casals el seu dormitori per una nit. Entre les cinc i les set del matí arribaven termos de cafè i menjar per als primers defensors de l'únic col·legi electoral del municipi. Arribaven les nou del matí i la gentada ja omplia l'aparcament del Centre Cívic, una imatge que, en una jornada d'eleccions normal, no hagués estat habitual. A més, era gratificant veure la diversitat de persones que es van aplegar allà, persones que segurament la majoria de nosaltres no haguéssim imaginat veure mai en la defensa d'un referèndum d'independència de Catalunya. Però ja no es tractava de defensar el referèndum, sinó de defensar la democràcia que les elits polítiques de l'estat espanyol volien prendre'ns. La jornada electoral va començar amb retard per culpa d'un problema informàtic que no permetia accedir a la pàgina de registre de vots, però aquesta demora va servir per detectar i expulsar un suposat policia de l'estat espanyol que estava infiltrat de paísà. Mica en mica els primers vots es van anar dipositant a l'interior de les urnes, unes de les grans protagonistes de la jornada. L'ambient era distès fins que van començar a arribar les primeres imatges de les brutals i desmesurades càrregues policials, culpables del malestar general que es va apoderar de nosaltres durant gran part de la jornada i les quals rebutgem de manera flagrant. Un malestar que només es trencava quan arribaven a La Fàbrica els votants de més edat, fet emotiu que ens recordava perquè érem allà i perquè no havíem de defallir. Arribades les sis de la tarda, va arribar una veu d'alarma que semblava real: la Policia Nacional i la Guàrdia Civil voltaven prop de Santa Eulàlia. La decisió de les meses va ser la d'amagar les urnes fora del col·legi electoral. Aquest fet va resultar agrejolç per a molts de nosaltres: per una banda sabíem que els nostres vots estaven segurs, però d'altra banda érem conscients que aquesta acció significava que estàvem perseguits i que corriem perill pel simple fet d'estar votant. Finalment la jornada va acabar, per sort, de manera pacífica. El "sí" es va imposar a Santa Eulàlia amb més de dos mil vots i amb un 90% a tot Catalunya. Totes les paraules d'agraïment són poques per reconèixer la feina que vam realitzar, entre tots, per fer possible una jornada històrica pel nostre país. I acabem aquest text igual que l'hem començat: fent un reconeixement a l'organització popular per saber dur a terme aquest referèndum, però sobretot per la feina prèvia i la feina posterior a aquesta jornada. Ara cal ser pacients; serà un camí llarg, però des del municipalisme i la col·laboració ciutadana, Catalunya aconseguirà esdevenir la república independent que mereix ser.

El referèndum de l'1 d'octubre va ser possible perquè una bona part de la població va decidir que era legítim fer-lo. Les persones, totes les persones, es mouen per diferents forces que empenyen a actuar. Una d'aquestes forces, de difícil avaluació, és la dignitat i el sentit de col·lectivitat. I justament aquesta dignitat i aquest sentit col·lectiu va moure tantes persones a voler mostrar la seva opinió sobre una pregunta important i que es basa en comptar amb un Estat que ens permeti viure amb normalitat el dia a dia amb plenitud. Un Estat que, simplement, ens garanteixi la supervivència, com a col·lectivitat, davant les inclemències del món. Aquesta voluntat, d'índole administrativa i d'organització, necessitava una consulta que afinés el grau d'acceptació per part de tota la població i comptés tant els que hi estaven d'acord com els que no. Negar això, tan senzill, és negar la base de tot plegat. I per això hi van haver urnes quan l'Estat espanyol va dir que no n'hi hauria i per això la gent va votar tot i l'esclat de violència que van protagonitzar guàrdia civil i policia nacional, emposos per un vergonyant crit de "a por ellos" que encara avui sembla que emmarca tota l'actuació judicial i política d'un estat que no pot permetre, de cap manera, que el sentit col·lectiu, la participació activa i democràtica siguin l'horitzó més propici pel nostre país.

Ara, dies després d'aquell 1 d'octubre, ens trobem immersos en l'aplicació del famós article 155 que menysprea i invalida les institucions catalanes i, encara més greu, bona part del govern a més els presidents d'Òmnium cultural i ANC, esperen en una vergonyosa presó preventiva que se'ls jutgi per actes d'índole política. L'independentisme, legal, diuen, a l'estat espanyol com a ideologia només té espai si no guanya les eleccions, doncs. Si les guanya i, legítimament, vol aplicar les actuacions que se'n deriven d'una manera lògica, no té lloc a l'ordenament jurídic espanyol. Aquest fet, tan poc adequat a un funcionament democràtic usual porta a una part cada vegada més gran de la societat catalana a viure sense garanties, a la intempèrie. Què ens queda doncs? Ens queda continuar. Ens queda créixer encara més. Ens queda guanyar.

Abans de parlar dels lamentables fets de l'1-O cal recordar que a l'any 1359 el primer President de la Generalitat fou Berenguer de Cruilles, bisbe de Girona. Més tard Felip V després de la guerra de successió imposà a Catalunya el Decret de Nova Planta. Posteriorment, el 20 de març de 1925, el general Miquel Primo de Rivera dissol la Mancomunitat de Catalunya i el 1938 Franco aboleix la Generalitat. No es va recuperar fins el 1977, abans de l'aprovació de la Constitució espanyola, gràcies a la visió política del president Suárez permetent la tornada de Josep Tarradellas, que havia salvaguardat la institució a l'exili durant tots aquests anys. Els fets actuals s'inicien amb l'Estatut d'Autonomia de Miravet aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005 per tots els partits polítics menys el PP. El novembre del mateix any l'aprova el Congrés dels Diputats amb aquella frase d'Alfonso Guerra: "Nos hemos cepillado el Estatut". Posteriorment, el 18 de juny de 2006

s'efectuà el referèndum a Catalunya aprovat pel 74% dels votants i amb una participació del 49%. El 31 de juliol de 2006 el PP presenta recurs d'inconstitucionalitat, recaient sentència el 2010 que declarava 14 articles inconstitucionals i altres 27 subjectes a la interpretació del alt Tribunal, deixant sense efectes jurídics les referències a Nació i a realitat Nacional de Catalunya. A partir d'aleshores, cada 11 de setembre i durant set anys consecutius s'han fet manifestacions multitudinàries, pacífiques i festives a tot el territori, passant per un 9-N del 2014 i arribant més tard a primers de setembre últim en que el Parlament aprovà la Llei del Referèndum i la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República. El "Gobierno" va interposar recurs d'inconstitucionalitat i va demanar la suspensió de les dues lleis, cosa que va ser ràpidament atesa per l'Alt Tribunal. El 20 de setembre es procedeix a la intervenció de la Conselleria d'Economia i es produeixen diverses detencions d'alts càrrecs de l'Administració, amb una concentració de milers de persones. Dies després es detenen de forma injusta Jordi Cuixart i Jordi Sánchez sota l'acusació de sedició. Actualment estan a la presó de Soto del Real. També és acusat el Major dels Mossos Sr. Josep Lluís Traperó, que és destituït el 28 d'octubre. L'1 d'octubre, per sorpresa del Sr. Rajoy, es va celebrar el referèndum amb urnes i paperetes i mesos constituïdes en gairebé tots els municipis. En el futur algú explicarà el secret més ben guardat de com van arribar les urnes a tot arreu. A Santa Eulàlia, malgrat alguns policies de paísà infiltrats, es va poder votar tot i la presència en alguns moments dels Mossos que van tenir una intervenció més que correcta. Hi hagueren 2826 vots emesos amb un 90,55 % del SI. Cal agrair a totes les persones que van fer nit a La Fàbrica per protegir l'espai electoral i a totes aquelles que van organitzar tot el procés. Alguns municipis de la resta del país no van tenir tanta sort, doncs la policia espanyola va intervenir de forma desproporcionada i violenta causant 1066 ferits de diversa consideració quan tan sols volien dipositar una papereta en una urna. Les imatges que tots hem pogut veure aquests dies difícilment les podrem oblidar. Volien crear por per evitar que s'anés a votar. A tot Catalunya hi van participar 2.262.424 persones amb un 90 % de vots pel SI. Per últim destacar el dia 10 d'octubre amb la declaració de la República Catalana pel President seguida de la suspensió dels seus efectes. Els posteriors requeriments en aplicació de l'article 155 al President i les seves respostes per carta, l'aixecament de la suspensió mitjançant votació en el Parlament de Catalunya el passat dia 27 i els decrets següents amb el cessament del President i més de cent alts càrrecs de la nostra administració.

Un cop més el govern minoritari de Santa Eulàlia ha tirat pel dret. Convoca el 25-11 i 2-12, una consulta sobre el model de recollida d'escombraries a Santa Eulàlia, que l'anterior govern, amb Bonet com a membre va canviar, amb les greus i negatives conseqüències per al medi ambient que això ha suposat. Reducció en la recollida selectiva que en 10 anys ha passat del 82% (amb porta a porta) al 49% actual (sense porta a porta).

Aquesta convocatòria es fa sense el consens i el debat amb les altres formacions polítiques, però SOBRETOT sense que hagin finalitzat els treballs de la comissió de medi ambient. A qui se li va encomanar l'estudi i elaboració d'unes conclusions finals, (per presentar a la ciutadania) i a on estan representats, totes les entitats veïnals i d'altres col·lectius, que tenen interès en la gestió dels residus municipals.

Ara l'equip de govern planteja dos dies de sessions, a on no sabem quines seran les explicacions que donarà, ja que no han estat consensuades per la comissió i a on tothom no hi podrà assistir (per una qüestió d'aforament de la sala).

És impossible, per una qüestió d'espai de la fàbrica, encabir a tots els veïns del poble en dues sessions, per tal que tinguin tota la informació disponible abans de poder prendre la millor decisió.

A més, tal i com informa al web municipal, el govern ha decidit que hi haurà dos classes de vots, uns amb el doble de pes que els altres, en funció de si s'ha assistit o no a aquestes jornades. No podem tolerar que el vot d'uns veïns tingui més importància que el d'altres, sobretot, per un motiu tan absurd. Cal posar a l'abast de tothom TOTA LA INFORMACIÓ!!

La comissió ha de finalitzar els treballs per als que va ser creada, i poder enviar de manera transparent les seves conclusions a tot el poble, per a prendre la millor decisió, amb tota la informació disponible.

Reiterem la nostra condemna als fets de l'1-O, però una vegada més manifestem que els temes dels escrits de l'oposició en aquesta revista, no poden ser decidits o imposats pel criteri del govern.

Els dies 1 i 2 d'octubre, durant les entrevistes que ens va fer Canal SET, vam dir que els greus fets produïts el matí de l'1 d'octubre ens portaven a posar l'èmfasi, no tant en els resultats de les votacions, sinó en la vulneració dels drets humans, de la democràcia i de les llibertats elementals de les persones. Els fets posteriors ocorreguts: empresonament de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, aplicació de l'article 155, ocupació de les

institucions catalanes, dissolució del Parlament, del Govern, empresonament dels consellers, exili del President i consellers....confirmen que les nostres declaracions eren totalment encertades i que malauradament ens trobem davant d'un cop d'estat. Davant d'aquesta greu situació pensem que no valen les posicions equidistants; que governs europeus, institucions, organitzacions, partits, sindicats i ciutadans i ciutadanes hem de posicionar-nos-hi. O estem al costat de la democràcia o fem costat a un govern espanyol autoritari, dictatorial i antidemocràtic. El grup municipal d'ICV-EUIA ens hem posicionat des del primer moment clarament i activament al costat de la democràcia. Vam presentar al Ple municipal diverses mocions demanant la dimissió de Rajoy i de Millo, la declaració de persona non grata de Felip VI i de Millo, expressant el rebuig i les actuacions de la policia i guàrdia civil del dia 1 d'octubre i la defensa del model educatiu de Catalunya, atacat greument per PP, Ciutadans i PSOE, i vam votar a favor de la moció de rebuig de l'article 155 presentada per PU. Ens sentim orgullosos de formar part d'un consistori que majoritàriament s'ha mantingut actiu i bel·ligerant en contra de l'estat espanyol i en defensa de la democràcia, ja que només hem tingut l'oposició del regidor del PSC, Abraham Requena, i totes les mocions presentades en aquest sentit han estat votades afirmativament per aclaparadora majoria. També ens sentim orgullosos del nostre poble, de Santa Eulàlia de Ronçana! I volem donar les gràcies a les més de 200 persones que vam defensar les urnes i la democràcia, durant tot el dia 1 d'octubre, a l'Alcalde, a l'ERA, a l'ANC de Santa Eulàlia, al CDR del poble, del qual algunes persones del nostre grup municipal formem part activa, a canal SET i a totes aquelles persones que de manera anònima ens han fet costat i creuen que una Catalunya lliure és possible. Però no podem deixar de banda la tristesa que ens produeix l'actitud del PSOE i del PSC, que des del dia 1 d'octubre s'han posicionat clarament al costat del govern estatal, un govern antidemocràtic, feixista, franquista i corrupte. Considerem que els dos partits són còmplices i part activa de la repressió que estem patint a Catalunya. Ara ens toca fer campanya per les eleccions del 21 de desembre i encoratjar tothom a participar-hi. Ens hi juguem molt. L'enemic és molt fort. Continuem lluitant i treballant per la justícia, la democràcia i la llibertat! Amb els nostres vots alliberarem els presos polítics i recuperarem les nostres institucions! Només així podrem continuar el camí cap a la República.

Què suposarà el retorn del porta a porta a Santa Eulàlia de Ronçana?

La gent de Santa Eulàlia ha escollit canviar el sistema de recollida d'escombraries: els contenidors al carrer hauran de tocar el dos altra vegada, ells i també els mobles, electrodomèstics, sacs i altres trastos que massa sovint els acompanyen. El retorn de la recollida porta a porta ens durà molts beneficis de tipus ambiental, econòmic i social. Les dades, tant les de Santa Eulàlia com les de la resta de Catalunya, ens expliquen que el porta a porta fa incrementar en 20 punts el percentatge de recollida selectiva i al nostre poble això vol dir que evitarem cap a 500 tones de bosses de rebuig cada any.

A nivell econòmic el pas de contenidors a porta a porta s'ha de veure com una inversió: inicialment caldrà comprar els bujols per a cada família i el cost de la recollida pot pujar, perquè serà més entretinguda i, per tant, farà falta més gent per fer-la. A l'altra part hi tenim el fet que la Generalitat, l'any passat, va aprovar una llei que fixa que el preu del tractament del rebuig pujarà un 20% cada any fins el 2020, com a mínim. En canvi, per les fraccions ben triades (orgànica, paper, vidre i envasos) ens retornen diners, és a dir, que el porta a porta ens ha de dur a estalviar en el rebuig i a tenir més ingressos en la selectiva.

De fet, tot això a Santa Eulàlia ja ho sabíem, perquè durant el temps que vam tenir el porta a porta vam multiplicar per quatre la recollida selectiva, i això, quan torni a passar, ens en podrem sentir orgullosos perquè tindrem un sistema de gestió dels residus compromès amb el medi ambient i més sostenible. Totes les millores que ens durà el porta a porta són clares, però el canvi de sistema també suposarà un repte per tots els santaeulaliencs: ens hi haurem de posar totes, tenir paciència, perseverança, ganes de fer-ho bé i de col·laborar entre tots per aconseguir reciclar més i millor. Esteu a punt?

La responsabilitat és una de les virtuts cíviques més importants. Així, aquesta responsabilitat es centra en actuar a benefici del bé comú perquè, sens dubte, el progrés social passa per l'esforç conjunt. És per això que ens sembla que afrontar la gestió de les escombraries des d'aquesta perspectiva ens ha de fer valorar els avantatges que, com a comunitat, comporta el retorn del sistema porta a porta a Santa Eulàlia de Ronçana.

Però a més de penyora de la responsabilitat personal i el sentit cívic, el sistema porta a porta esdevé a hores d'ara, l'aposta conjunta de les administracions catalana i europea que, en els seus plans, l'assenyalen com a única que garanteix una taxa de reciclatge de deixalles assumible. En aquest sentit, si no volem que la despesa municipal en l'apartat de recollida d'escombraries es multipliqui en un futur proper per la pèrdua dels ajuts i retorns econòmics que l'administració adjudica a cada població segons la qualitat de les deixalles produïdes, ens cal adequar-nos a les normatives que les condicionen.

És a dir, al benefici ecològic i de responsabilitat compartida que comporta el sistema porta a porta, li cal sumar la viabilitat econòmica del sistema i, en darrer terme, l'equilibri de les taxes que la ciutadania paga pel servei de recollida que, a hores d'ara, i amb el sistema de contenidors no es poden garantir de cara al futur.

Ara, després d'uns anys en què el tant per cent de reciclatge d'escombraries, al nostre poble, ha anat baixant dràsticament, aquest nou sistema ens assegura el futur i, a més, ens compromet amb el nostre entorn i amb les persones amb qui compartim poble i veïnatge. Reconduïm així la història d'èxit col·lectiu que havíem iniciat fa anys.

Molta alegria per alguns, molta angoixa per altres i un increment important de cost i despeses per a tothom, aquesta és la pura i crua realitat. Nosaltres sempre hem defensat el reciclatge perquè el considerem necessari, de la mateixa manera que sempre hem dit, i hem demostrat, que el porta a porta a part de ser anti econòmic penalitza als veïns pel fet de reciclar. És per això que ens hem mostrat contraris al porta a porta, perquè entenem que qui recicla ha de ser compensat i no penalitzat, de la mateixa manera que entenem que el cost de recollida i tractament dels residus ha de ser proporcional al que els genera. No pot ser que qui genera quatre bosses d'escombraries pagui el mateix que qui en genera una, i en base a això i mostrant-nos contraris a la implantació del porta a porta com a sistema definitiu, vam proposar a l'Ajuntament que el procés de canvi fos encaminat a un sistema de recollida socialment lògic i proporcional, de manera que cada veí pagui pel que genera, proposta que va ser acceptada, amb la qual cosa es produeix un canvi de criteri de manera que el porta a porta passa a ser, no el nou sistema de recollida, sinó un pas previ entre la recollida amb contenidors i la implantació del sistema que ha de ser el definitiu, que és el pagament per generació. Per tant, tenint en compte això, si l'actual Ajuntament i el que sorgeixi de les properes eleccions municipals del 2019 respecten aquest acord, sense entrar en contradicció amb el que acabem de dir, podem concloure que la implantació del porta a porta serà el punt de partida a un sistema de recollida revolucionari més just per a tothom. Això sí, finalitzar el procés serà complex i el servei serà més car que l'actual sistema de recollida amb contenidors.

El govern de Santa Eulàlia i les pensions: L'any 1935 el President Roosevelt va crear el primer sistema de pensions amb l'objectiu de combatre la pobresa entre la gent gran. 80 anys després a Catalunya, segons CCOO, "dos de cada deu llars tenen a un pensionista com font bàsica d'ingressos". És una mostra de la intolerable desigualtat que han causat les polítiques d'austeritat!

El sistema de pensions és un compromís de solidaritat entre generacions, on l'actual aporta cotitzacions per pagar les pensions de les persones d'anteriors generacions. A Catalunya, segons l'informe del 13 de setembre de 2017 del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda de la Generalitat, l'any 2016 el dèficit de la Seguretat Social era de 2.864 milions d'euros.

El dèficit està causat, entre altres factors, per la devaluació salarial; per una disminució d'ingressos a la Seguretat Social degut a les bonificacions a les cotitzacions que, segons UGT fins el 2016 equivalen a 21.106 milions d'euros; i perquè entre 2012-2017 s'han retirat, per finalitats alienes a les pensions, 69.915 milions d'euros del Fons de la Seguretat Social. D'altra banda, l'aplicació de la Llei 23/13 del Partit Popular provocarà que una pensió actual de 1.000 euros, si la inflació anual és de l'1,5%, quedi en 718 euros l'any 2020. L'objectiu és afavorir els sistemes privats de pensions, d'accés impossible quan el 58% de les famílies s'han d'endeutar per arribar a final de mes.

En contra del que disposa la Llei de Bases de Règim Local, el govern del PU i independents ERC, a les retribucions dels membres de la corporació local NO ELS APLICA les cotitzacions a la Seguretat Social (excepte l'alcalde). Podria ser una contribució al dèficit de les pensions de jubilació? Conèixer l'opinió de la Tresoreria de la Seguretat Social, en tant que òrgan competent, indubtablement aportaria confiança i transparència.

ICV-EUiA sempre ens hem manifestat clarament a favor del sistema de recollida d'escombraries porta a porta. També n'hem explicat les raons en nombroses ocasions. D'entrada, el sistema de recollida porta a porta és l'única opció que afavorirà mantenir nets els carrers del poble, ja que totes aquelles persones incíviques que ara llenquen de tot al costat dels punts de recollida, no podran continuar fent-ho.

En segon lloc, i ho sabem per diferents estudis i estadístiques, aquest sistema contribueix a l'educació mediambiental de la població. S'ha demostrat que els anys que a Santa Eulàlia es va utilitzar el porta a porta van servir per instaurar l'hàbit de separar correctament els residus, ja que tothom estava obligat a fer-ho bé. Es va comprovar que molta gent va continuar separant adequadament, tot i tenir els contenidors al carrer, ja que havien après a fer-ho bé i van mantenir aquest bon hàbit.

Tot i així, si analitzem les dades de recollida selectiva a Santa Eulàlia, veiem que durant la implantació del porta a porta els valors van oscil·lar del 74% al 82% i durant el retorn als contenidors han oscil·lat del 58% al 63%. És evident que si continuéssim amb l'actual sistema no arribaríem al 70% de recollida selectiva que exigeix la normativa europea per a l'any 2030.

La tercera raó és la comoditat, especialment important per a totes aquelles persones d'edat avançada o de mobilitat reduïda, que no s'han de moure de casa per llençar les escombraries.

És important també destacar que el resultat del procés participatiu de la passada tardor, que va comptar amb considerables mostres de participació i debat, va ser favorable al sistema de recollida porta a porta.

A ICV-EUiA estem impacients pel retorn del porta a porta i lamentem que el govern demori tant la seva implantació.

Amb la implantació del TAD, com pot Santa Eulàlia de Ronçana seguir potenciant la mobilitat urbana?

Santa Eulàlia és un poble dispers i moltes persones viuen en zones apartades del nucli de serveis. Actualment al municipi conviuen tres modalitats de transport: tenim un bus d'Apindep gratuït per a persones grans, que circula per diferents barris de Santa Eulàlia els dimarts i dijous al matí. Per altra banda tenim el Porta'm, pensat per a persones amb mobilitat reduïda, que compta amb l'acompanyament d'una agent cívica. I en tercer lloc trobem el TAD, transport a demanda. Aquest nou servei es fa sota prèvia reserva i té un funcionament molt similar al d'un autobús, però amb la diferència que podem triar quin és el nostre punt d'origen o de destí sempre que l'altre lloc sigui una de les parades establertes d'aquest servei. Aquest sistema està pensat per a persones de totes les edats.

Sembla que la mobilitat es troba en un procés de desenvolupament. Però cap a on va tot plegat? És important detectar quines son les necessitats que té el municipi com a fase de diagnòsi abans d'implantar qualsevol servei. Cal pensar molt bé com es pot crear un únic servei que pugui cobrir les diferents necessitats dels diversos col·lectius. Cal seguir detectant mancances i necessitats i apostar per noves mesures de transport que ens puguin moure més enllà de Santa Eulàlia, com ara fins l'Hospital General de Granollers o a les zones d'oci de les rodalies.

Un dret, un deure. El gener del 2012 el govern municipal va eliminar sense dubtar el servei municipal d'autobús. Es tractava d'un servei urbà/interurbà que s'havia començat a dissenyar a inicis del 2004, al començament de la primera legislatura en què Ind-ERC va formar govern. I ho havia tirat endavant gràcies al treball d'un petit grup de gent del poble en coordinació amb l'ATM. Així, des de la seva inauguració a finals del 2004, el bus local estava integrat de la xarxa catalana de transport públic. El 2008, el bus urbà (que ja arribava a 40.980 passatgers anuals), passava a ser gratuït per les persones majors de 65 anys. A finals de l'any 2011, el bus municipal era una realitat consolidada i la seva eliminació va ser una greu irresponsabilitat. La gent d'Independents-ERC pensàvem "que en temps de crisi, més que mai, fa falta mantenir el servei de transport urbà i potenciar el seu ús. (...) moltes famílies estan passant penúries per arribar a final de mes i que necessiten desplaçar-se a menor cost, fins i tot per anar a treballar." (Ona, número 33, Gener del 2012).

Ara, 14 anys després de la inauguració del servei de transport públic local, ens toca tornar a dir que, evidentment, saludem amb alegria la posada en servei del Transport a la Demanda i totes les actuacions que potenciïn el transport públic. I també volem dir que un servei de transport públic municipal eficient ha de comptar amb línies regulars ben dissenyades, coordinades tant amb línies de pobles veïns com amb les línies intermunicipals i que, alhora, garanteixi que totes les persones que ho necessiten hi puguin comptar. I, a més, que sigui una eina de cohesió social, de dinamització del comerç local i que ens faci avançar en el respecte al medi natural reduint el consum de combustibles. Tot plegat, per continuar la feina iniciada l'any 2004 per aquells precursors al servei de la gent de Santa Eulàlia de Ronçana.

Com és sabut, l'Administració Local és la més propera al ciutadà, i és la que ha de vetllar per cobrir aquells serveis públics que la societat demana, i un d'ells és la mobilitat, qüestió que aquí es planteja.

La mobilitat dins del municipi comprèn diverses modalitats, i la societat tendeix a buscar fórmules cada vegada més imaginatives per al seu desplaçament, en benefici del medi ambient, i a la vegada que sigui sostenible econòmicament; tot i que es presenten diferències entre les grans ciutats i els pobles com el nostre.

Cal diferenciar la mobilitat interior de l'exterior. Aquesta última s'ha millorat en aquests últims cinc anys en gran mesura, amb el Bus Exprés, i restaria millorar la franja horària amb el Sagalés en direcció a Granollers. La mobilitat interior, amb la introducció recent del Transport a la Demanda (TAD) s'ha donat un servei personalitzat i a un cost baix que sembla que per les dades de que es disposen està donant un resultat idoni.

La problemàtica del nostre municipi ve conformada per les distàncies de les diverses zones urbanes, o nuclis de població que són disperses dins del territori en relació a la ubicació dels equipaments municipals, i la de facilitar l'accés a aquests serveis, sobretot a les persones de certa edat o aquelles amb dificultat econòmica. La millora de la mobilitat ha de contemplar les dues situacions que es donen: una per les persones que no tenen mitjans o que no poden físicament desplaçar-se per si mateixes, en aquests casos el TAD (com element de transport públic), entenem que dona solució, i en el supòsit de que la demanda augmenti s'haurà d'ampliar el servei. I l'altra, aquelles altres que ho poden fer per diversos mitjans, en aquest cas seria adient estudiar zones de pas per bicicletes o a peu dins del municipi, facilitant un accés més segur i protegint al mateix temps l'espai ambiental.

El TAD és un clar exemple de com n'és d'important que els municipis disposin de capacitat financera suficient, per poder desenvolupar polítiques públiques que donin resposta a les necessitats dels seus territoris. El TAD, ha de ser el precursor de la recuperació del bus urbà, a nivell municipal o mancomunitat (opció més sostenible).

La suficiència de recursos municipals és una de les prioritats del govern del president Pedro Sánchez. En aquest sentit, es vol permetre que els ajuntaments reflecteixin en els seus pressupostos de 2019 les inversions financerament sostenibles que puguin dur a terme. Especialment, incrementant-ho en matèries amb gran repercussió social, com poden ser els serveis als ciutadans (transports urbans o escoles bressols). Per a aquests tipus de polítiques d'àmbit municipal, es destinaran per al 2019 un total de 10 milions d'euros.

L'objectiu també és l'eliminació de l'LRASAL i els seus nefastos efectes sobre l'autonomia local, una llei que prioritzava el pagament del deute, per damunt de la prestació de serveis municipals tan bàsics per als municipis com el TAD.

Santa Eulàlia ha d'impulsar la mancomunitat de la Vall del Tenes, com una oportunitat de poder rendibilitzar al màxim els seus recursos, ja que les polítiques de mobilitat requereixen d'un tractament més global. Tots els municipis de la Vall del Tenes, tenen problemes similars de mobilitat urbana (tenen moltes urbanitzacions) i plantejar una estratègia conjunta pot ser una important font d'optimització de recursos públics.

A ICV-EUiA sempre hem cregut que la mobilitat sostenible hauria de ser un dels objectius primordials del govern del nostre municipi. Des que vam entrar al Consistori, hem defensat contínuament el transport urbà. Tenint en compte el nombre d'habitants del nostre poble, llur superfície i la distribució dels barris, és obvi que en l'actualitat una de les mancances més importants és justament el transport públic. L'Ajuntament ha fet tímids intents de solucionar les necessitats de mobilitat amb els serveis del Porta'm i del TAD, Transport a la demanda. Però tant l'un com l'altre, són clarament insuficients. En el cas del Transport a la demanda, el fet d'haver de reservar el servei amb 24 hores d'antelació, deixa fora la possibilitat d'atendre possibles urgències o necessitats sobrevingudes.

Un altre tema que ens preocupa especialment és la mobilitat en les zones properes a les escoles a les hores d'entrada i sortida dels centres educatius. Als voltants de les 9h i de les 16,30h es formen uns embussos monumentals, els professionals dels centres han d'avançar considerablement l'hora d'entrada (si no ho fessin així els seria impossible aparcar) i alguns familiars s'han queixat d'haver estat sancionats per no tenir els vehicles ben aparcats. Pensem que urgeix començar a pensar en els Camins escolars o el Bus escolar a peu. Els camins escolars són itineraris segurs i senyalitzats de les principals rutes d'accés als centres educatius, de manera que l'alumnat pot anar a peu o en bicicleta a l'escola sense necessitat de ser acompanyat de l'adult. En el cas del Bus escolar a peu es tracta d'establir punts de recollida degudament senyalitzats, on els mateixos familiars de l'alumnat serien els encarregats de portar grups de companys als seus centres educatius. Així doncs i per resumir, a ICV-EUiA pensem que s'han fet petites passes per millorar la mobilitat a Santa Eulàlia de Ronçana però que encara queda molt camí per recórrer.